

Πατριαρχείο Ρουμανίας: Ορθοδοξία είναι η αγιασμένη ανθρώπινη φύση, όπως μας την φανέρωσε ο Χριστός

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Στην καθιερωμένη ποιμαντορική Εγκύκλιο της Κυριακής της Ορθοδοξίας, η Ιερά Σύνοδος της εν Ρουμανία Ορθοδόξου Εκκλησίας «υπερασπίζεται και επιβεβαιώνει τη μοναδική και αιώνια αξία σε κάθε άνθρωπο: παιδί, ηλικιωμένος, άρρωστος, πρόσφυγας, μοναχικός, περιθωριοποιημένος, επειδή είναι εικόνα του Θεού, και στους πιο ταπεινούς το πρόσωπο του Χριστού λάμπει αληθινά».

«Οι εικόνες των αγίων δεν είναι απλώς μια ανάμνηση, αλλά μια ζωντανή μαρτυρία της ανθρώπινης ολοκλήρωσης, απόδειξη ότι η χάρη μπορεί να μεταμορφώσει μια συνηθισμένη ζωή και να την ανυψώσει στην ομοίωση του Θεού», αναφέρει το μήνυμα.

Στο πλαίσιο του έτους τιμής και μνήμης της ποιμαντικής φροντίδας της

χριστιανικής οικογένειας των αγίων γυναικών του ημερολογίου (μυροφόρες, μάρτυρες, μοναχές, σύζυγοι και μητέρες), αναφέρεται ότι «καλούμαστε να εξετάσουμε πιο προσεκτικά την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου που φωτίζεται από τη χάρη: στην οικογένεια, στη διακριτική θυσία των μητέρων, στην αφοσίωση των συζύγων και στην σταθερότητα των πιστών γυναικών που διατηρούν αναμμένη τη φλόγα της αγάπης στα σπίτια τους».

Τα μέλη της Ιεράς Συνόδου υπενθυμίζουν επίσης τη συγκέντρωση χρημάτων για το Κεντρικό Ιεραποστολικό Ταμείο και προτρέπουν τους πιστούς να συνεισφέρουν στην υποστήριξη των ιεραποστολικών-ποιμαντικών και κοινωνικο-φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Υπό το πνευματικό φως της έναρξης της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία θέτει ενώπιόν μας, ως πρώτο σταθμό στην ανάληψή μας προς την Ανάσταση, την Κυριακή της Ορθοδοξίας – τον εορτασμό της νίκης της αληθινής πίστης επί όλων των αιρέσεων ή πλάνων, και, ειδικότερα, την Κυριακή της επίσημης επαναφοράς της λατρείας των ιερών εικόνων στην Κωνσταντινούπολη το έτος 843.

Για να κατανοήσουμε πλήρως αυτή τη νίκη, είναι σκόπιμο να θυμηθούμε, έστω και για λίγο, την επίπονη πορεία που διένυσε η Εκκλησία τον 8ο-9ο αιώνα.

Εκείνη την εποχή, αυτοκράτορες όπως ο Λέων Γ΄ ο Ίσαυρος και ο Κωνσταντίνος Ε΄ ο Κοπρώνυμος, αντιμέτωποι με πολιτικές και στρατιωτικές πιέσεις από γειτονικούς λαούς και επιθυμώντας συνεργασία με μη χριστιανικούς λαούς της Ανατολής, εξαπέλυσαν έναν σκληρό αγώνα κατά της προσκύνησης των εικόνων. Αυτή η προσπάθεια πολιτικοθρησκευτικού συμβιβασμού προκάλεσε μια βαθιά πληγή στη ζωή των πιστών και των μοναχών της Κωνσταντινούπολης.

Υπό τη φροντίδα δύο αγίων αυτοκρατειρών, της Ειρήνης και της Θεοδώρας, ο Θεός όρισε τη διατύπωση της Ορθόδοξης πίστης σχετικά με τη λατρεία των εικόνων.

Έτσι, στη Νίκαια, το έτος 787, οι Άγιοι Πατέρες της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου καθιέρωσαν το δόγμα της προσκύνησης των εικόνων, και το έτος 843, μέσω της συνόδου που συγκλήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και της διακήρυξης που έκανε ο Πατριάρχης Μεθόδιος, η Ορθοδοξία θριάμβευσε πλήρως. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, η πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής έγινε ο εορτασμός του θριάμβου της αληθινής πίστης.

Δύο μεγάλες αυτοκράτειρες, δύο γυναίκες με άγια ζωή – η Ειρήνη και η Θεοδώρα, κατάφεραν να εκπληρώσουν, με θαυμαστό τρόπο, το θέλημα του Θεού, σε μια περίοδο της ιστορίας όπου, δυστυχώς, ορισμένοι άνδρες αυτοκράτορες έγιναν διώκτες των ιερών εικόνων.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός – «η σάλπιγγα του Αγίου Πνεύματος κατά των εικονομάχων» – είπε τον 8ο αιώνα: «Δεν προσκυνώ την ύλη, αλλά προσκυνώ τον Δημιουργό της ύλης, ο οποίος έγινε ύλη για μένα». Και ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης, τον 9ο αιώνα, επιβεβαιώνει την ίδια αλήθεια της πίστης σύμφωνα με την οποία «Ο άορατος έγινε ορατός για να μπορούμε, βλέποντας την εικόνα Του, να επιθυμούμε την ομοίωσή Του».

Έτσι, η εικόνα γίνεται παράθυρο στη Βασιλεία του Θεού, τόπος παρουσίας της χάριτος, κάλεσμα στην αγιότητα και ομολογία της αλήθειας ότι ο Χριστός είναι «εικόνα του άορατου Θεού» (Κολοσσαείς 1:15).

Υπό το φως αυτών των διδασκαλιών, η Κυριακή της Ορθοδοξίας αποτελεί ευκαιρία για βαθιά ευγνωμοσύνη προς τους ομολογητές της αληθινής πίστης – ιεράρχες, μοναχούς, θεολόγους και πλήθη αγνών πιστών – που υπερασπίστηκαν την αλήθεια ακόμη και με το κόστος της ζωής τους. Αυτοί αντιπροσωπεύουν το «νέφος των μαρτύρων» (βλ. Εβραίους 12:1) που μας συνοδεύει σήμερα στο δρόμο της νηστείας και της μετάνοιας.

Ο άνθρωπος είναι η ζωντανή εικόνα του Θεού.

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας μας δείχνει ότι ο άνθρωπος είναι η ζωντανή εικόνα του Θεού, δημιουργημένος κατ' εικόνα Του (πρβλ. Γένεση 1:26), ο οποίος έχει κληθεί να αντανακλά σε αυτόν τον κόσμο την αγάπη, την αγνότητα και τη δόξα Εκείνου που τον δημιούργησε. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος μας προτρέπει: «Τίμα τον Θεόν δι' εαυτού, διότι εικόνα Αυτού είσαι».

Οι εικόνες των αγίων δεν είναι απλώς μια ανάμνηση, αλλά μια ζωντανή μαρτυρία της ανθρώπινης ολοκλήρωσης, μια απόδειξη ότι η χάρη μπορεί να μεταμορφώσει μια συνηθισμένη ζωή και να την ανυψώσει στην ομοίωση του Θεού. Ο Μέγας Βασίλειος λέει: «Η τιμή που δίνεται στην εικόνα περνάει στο πρωτότυπο», και η τιμή που δίνεται στους αγίους περνάει στον Θεό. Επομένως, η εικόνα μας αποκαλύπτει δύο μεγάλες αλήθειες:

- ποιος είναι ο Θεός για τον άνθρωπο: Αυτός που έκανε τον Εαυτό Του ορατό, προσιτός, δηλαδή ο Θεός ο Άνθρωπος.

- ποιος μπορεί να γίνει ο άνθρωπος στη σχέση του με τον Θεό: σαν τον Θεό μέσω της χάρης, του φωτός και της αγιότητας.

Κοιτάζοντας την εικόνα, καταλαβαίνουμε ότι κάθε ανθρώπινο πρόσωπο έχει κληθεί στην αιώνια ζωή. Σε έναν κόσμο που συχνά ταπεινώνει, χειραγωγεί ή θολώνει την αξία του ατόμου, η Εκκλησία υπερασπίζεται και επιβεβαιώνει τη μοναδική και αιώνια αξία σε κάθε άνθρωπο: παιδί, ηλικιωμένο, άρρωστο, πρόσφυγα, μοναχικό, περιθωριοποιημένο, γιατί είναι εικόνα του Θεού, και στους πιο ταπεινούς το πρόσωπο του Χριστού λάμπει αληθινά (βλ. Ματθαίος 25:40).

Κατά το έτος 2026, που ανακηρύχθηκε από την Ιερά Σύνοδο ως «Έτος Τιμής της Ποιμαντικής Φροντίδας της Χριστιανικής Οικογένειας» και «Έτος Μνήμης των Αγίων Γυναικών του εορτολογίου (μυροφόρων, μαρτύρων, μοναχών, συζύγων και μητέρων)», καλούμαστε να εξετάσουμε πιο προσεκτικά την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου που φωτίζεται από τη χάρη: στην οικογένεια, στη διακριτική θυσία των μητέρων, στην αφοσίωση των συζύγων και στην σταθερότητα των πιστών γυναικών που διατηρούν αναμμένη τη φλόγα της αγάπης στα σπίτια τους.

Σε αυτό το αναμνηστικό έτος, η Εκκλησία πρόσθεσε στο λειτουργικό ημερολόγιο 16 αγίες γυναίκες, οι οποίες αγιοκατατάχθηκαν το προηγούμενο έτος (2025) από την Ιερά Σύνοδο, οι οποίες, μέσω της φωτισμένης και ομολογητικής ζωής τους, εισήλθαν στη σύνοδο των αγίων στον ουρανό.

Ταυτόχρονα, θυμόμαστε με ευλάβεια και τις άγιες γυναίκες που αγίασαν την ιστορία της Εκκλησίας και υπερασπίστηκαν την αλήθεια της πίστης με όλο τους το είναι σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, μεταξύ των οποίων οι Αυτοκράτειρες Ειρήνη και Θεοδώρα, μέσω των οποίων ο Θεός εργάστηκε για τη νίκη της Εκκλησίας κατά της αίρεσης της εικονομαχίας. Σήκωσαν το βάρος των καιρών με θαρραλέα καρδιά και ακλόνητη αγάπη για τον Χριστό, καθιστώντας φωτεινά πρόσωπα της ομολογίας της πίστης και πρότυπα ζωής για όλους τους πιστούς.

Μέσα από αυτούς και μέσα από όλους τους σύγχρονους αγίους – πνευματικούς πατέρες, εξομολογητές και ακούραστους υπηρέτες – καταλαβαίνουμε ότι η αληθινή αγιότητα γεννιέται στην καρδιά, όπου η αγάπη, η συγχώρεση και η συμφιλίωση αποκαθιστούν την εικόνα του ελεήμονα Θεού στον καθένα μας.

Σήμερα γιορτάζουμε τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας, που σημαίνει τη νίκη της ορθής ζωντανής πίστης, επειδή η πίστη πρέπει επίσης να βιώνεται, όχι απλώς να ομολογείται. Ορθοδοξία σημαίνει ορθή πίστη, αλλά και ορθή κατανόηση· ορθή σκέψη, αλλά και ορθή λατρεία· ορθή αναπαράσταση (εικονογραφία), αλλά και

ορθός αίνος (υμνογραφία)· ορθή ασκητική (ασκητισμός), αλλά και ορθό υπολογισμό ή μέτρο (διάκριση, η αρετή όλων των αρετών, όπως την έβλεπαν οι Πατέρες της Εκκλησίας).

Βλέποντάς τα και παίρνοντάς τα στην καρδιά μας, καταλαβαίνουμε ότι η Ορθοδοξία είναι επίσης η ορθή άποψη για τον Θεό, η οποία κατευθύνει τη δική μας σκέψη και όραση ως όντων που δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα Του. Κατευθύνει τη δική μας πνευματική ανάπτυξη και δοξολογία Εκείνου που μας έδωσε τη ζωή. Κατευθύνει τη δική μας ευσέβεια και μετάνοια, αλλά και τον ασκητισμό και την προσευχή, την πίστη και την αληθινή ζωή.

Η Ορθοδοξία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η αγιασμένη ανθρώπινη φύση, όπως μας έγινε γνωστή μέσω του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, του αιώνιου Υιού του Θεού.

Η φιλανθρωπία είναι, επομένως, το ζωντανό σύμβολο της πίστης μας

Αν οι εικόνες στις εκκλησίες μας δείχνουν τη δόξα της Βασιλείας του Θεού, η εικόνα του αδελφού ή της αδελφής που υποφέρει μας δείχνει τον συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή τη δόξα.

Η αγάπη προς τον πλησίον είναι το φως της Ορθοδοξίας στην καθημερινή ζωή. Ο Άγιος Απόστολος Ιωάννης μας ρωτάει: «Όποιος όμως έχει τα αγαθά του κόσμου και βλέπει τον αδελφό του σε ανάγκη και κλείνει την καρδιά του απέναντί του, πώς η αγάπη του Θεού μένει μέσα του;» (Α΄ Ιωάννου 3:17). Και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος προτρέπει: «Θέλετε να τιμήσετε το σώμα του Χριστού; Μη τον περιφρονείτε όταν τον δείτε πεινασμένο ή γυμνό».

Η φιλανθρωπία είναι, επομένως, το ζωντανό σύμβολο της πίστης μας. Δεν είναι απλώς μια απλή κοινωνική χειρονομία, αλλά ένα έργο του Πνεύματος, μια επέκταση της αγάπης του Θεού στον κόσμο. Έτσι, η Κυριακή της Ορθοδοξίας γίνεται η ημέρα κατά την οποία ολόκληρη η Εκκλησία φτάνει σε όσους δοκιμάζονται: ανθρώπους που επιβαρύνονται από πολλές στερήσεις και βάσανα, κοινότητες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ιεραποστολές που κουβαλούν τον σταυρό τους σε δύσκολα μέρη και ενορίες που ζουν με λίγους πόρους αλλά μεγάλη ελπίδα.

Όπως κάθε χρόνο, αυτή την ευλογημένη Κυριακή, διοργανώνεται συγκέντρωση χρημάτων για το Κεντρικό Ιεραποστολικό Ταμείο, το οποίο έχει θεσπιστεί από την Ιερά Σύνοδο ως μορφή αλληλεγγύης στη ζωή της Εκκλησίας. Το ταμείο αυτό

υποστηρίζει το κοινωνικό-φιλανθρωπικό και ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας, βοηθώντας:

- επισκοπές, ενορίες και μοναστήρια που αντιμετωπίζουν δυσκολίες·
- ευάλωτες οικογένειες, παιδιά χωρίς υποστήριξη και άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο·
- εκπαιδευτικά, κοινωνικο-φιλανθρωπικά και κοινωνικο-ιεραποστολικά προγράμματα·
- κοινότητες σε μειονεκτούσες περιοχές, οι οποίες χρειάζονται ενίσχυση και ελπίδα.

Μέσω αυτού του ευλογημένου έργου, κάθε Χριστιανός γίνεται μέτοχος της ζωής και των αναγκών της Εκκλησίας, «ώστε να μην υπάρχει διχασμός στο σώμα, αλλά τα μέλη να έχουν την ίδια φροντίδα το ένα για το άλλο» (Α΄ Κορινθίους 12:25). Στο δώρο κάθε Ορθόδοξου Χριστιανού, μικρού ή μεγάλου, βρίσκεται η δύναμη να αποκαταστήσει μια ζωντανή εικόνα: ένα πρόσωπο ενός θλιμμένου ανθρώπου, ενός παιδιού σε ανάγκη, ενός μοναχικού γέροντα, μιας ενορίας σε άθλια κατάσταση.

Οι εικόνες στις εκκλησίες μας δείχνουν τη δόξα της Βασιλείας του Θεού

Αυτή την Κυριακή της Ορθοδοξίας, ας προσεγγίζουμε τις άγιες εικόνες με καθαρή καρδιά, ανακαλύπτοντας σε αυτές την ομορφιά της κλήσης που ο Θεός έχει φυτέψει στον καθένα μας. Ας κοιτάμε, με την ίδια ευλάβεια, το πρόσωπο του πλησίον μας που έχει ανάγκη και ας τον στηρίζουμε σύμφωνα με τις δυνάμεις μας, ως ζωντανή μαρτυρία της αγάπης του Χριστού.

Σε αυτή την πρώτη πνευματική στάση της Σαρακοστής, ας προσπαθήσουμε να μοιάζουμε όλο και περισσότερο με τον Κύριο Ιησού Χριστό, την Εικόνα του Πατέρα και την πηγή της αγιότητάς μας. Σε αυτές τις ευλογημένες ημέρες, ο καθένας μας καλείται να δείξει το φως της πίστης μέσα από τις πράξεις του, «ώστε, βλέποντας (τους ανθρώπους) τα καλά μας έργα, να δοξάζουν τον Πατέρα μας που είναι στους ουραμούς» (Ματθαίος 5, 16).

Ευχαριστώντας σας για τη γενναιοδωρία που επιδείξατε όλα αυτά τα χρόνια για την υλοποίηση του Κεντρικού Ιεραποστολικού Ταμείου, με πατρική αγάπη, απευθύνουμε σε όλους σας την αποστολική ευλογία: «Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού Πατέρα και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος ας είναι μαζί σας όλους!» (Β΄ Κορινθίους 13:13).

Πηγή: basilica.ro